

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Petra Průchy a soudců JUDr. Karla Šimky a JUDr. Tomáše Langáška (soudce zpravodaj) v právní věci žalobce: **Ing. V. K.**, zastoupeného JUDr. Jitkou Mothejízkovou, advokátkou, se sídlem Vodičkova 28, Praha 1, proti žalovanému: **Krajský úřad Královéhradeckého kraje**, se sídlem Pivovarské náměstí 1245, Hradec Králové, týkající se žaloby proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. února 2012, zn. 587/UP/2012/Kd, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 21. ledna 2014 č. j. 30 A 34/2012 - 58, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

takto:

Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný účinek.

Odůvodnění:

[1] Magistrát města Hradec Králové (dále jen „stavební úřad“) rozhodl dne 19. prosince 2011 pod č. j. MMHK/210297/2011, že žalobce není účastníkem územního řízení o umístění stavby „rodinný dům, zpevněné plochy, přípojka elektro, kanalizační přípojka, vodovodní přípojka, plynovodní přípojka, dešťová kanalizace, akumulární jímka“ (dále jen „stavba rodinného domu“) na pozemcích parc. č. X, X a X v kat. území R., které bylo zahájeno dne 21. července 2010 na základě návrhu Mgr. D. H. (tehdy K.). Žalobce své účastenství odvozoval od toho, že může být vydaným rozhodnutím přímo dotčen na svém právu užívat pro přístup ke své nemovitosti existující chodník pro pěší podél místní komunikace, který je navíc zanesen jako budoucí místní komunikace též v platném územním plánu. Odvolání žalobce proti citovanému rozhodnutí žalovaný v záhlaví uvedeným rozhodnutím zamítl. Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného žalobou u Krajského soudu v Hradci Králové (dále jen „krajský soud“); ten žalobu zamítl v záhlaví uvedeným rozsudkem.

[2] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) se kasační stížností u Nejvyššího správního soudu domáhá zrušení rozsudku krajského soudu. Součástí kasační stížnosti je také návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[3] Stěžovatel návrh na odkladný účinek odůvodnil tím, že krajský soud zamítl nejen jeho žalobu, ale též žalobu jeho dcery v téže věci. Proto hrozí, že stavební úřad bude pokračovat v územním řízení zahájeném na návrh Mgr. H. a vydá potřebná povolení pro stavbu rodinného domu, inženýrských sítí a oplocení. V důsledku realizace tohoto záměru by pak stěžovatel nemohl užívat pro přístup ke svým pozemkům pozemek p. č. X v k. ú. R.. Stěžovatel také připomněl, že krajský soud jeho žalobě odkladný účinek přiznal.

[4] Žalovaný se k návrhu na přiznání odkladného účinku vyjádřil jen tak, že je nedůvodný.

[5] Nejvyšší správní soud se rozhodl odkladný účinek kasační stížnosti přiznat.

[6] Nutno nejprve podotknout, že pravidelně je odkladný účinek spojován s tzv. řádnými opravnými prostředky, např. odvoláním, kde účinky rozhodnutí správního orgánu nastávají až v okamžiku rozhodnutí o opravném prostředku. Naproti tomu u opravných prostředků mimořádných, mezi něž spadá i kasační stížnost, je přiznání odkladného účinku předmětem úvahy rozhodujícího orgánu (srov. přiměřeně usnesení Ústavního soudu sp. zn. IV. ÚS 581/06 ze dne 11. 10. 2006, <http://nalus.usoud.cz>: „*Účelem [odložení vykonatelnosti rozhodnutí] je vytvoření časového prostoru pro posouzení ústavní stížnosti tak, aby před rozhodnutím soudu nedošlo k nevratným krokům, po nichž by se jeho rozhodování stalo jen akademickým cvičením a ochrana ústavně zaručených základních práv a svobod by byla toliko iluzorní*“).

[7] Podle § 73 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) zjišťuje Nejvyšší správní soud při rozhodování o odkladném účinku kasační stížnosti splnění zákonných předpokladů uvedených v citovaném ustanovení, tj. 1) výrazného nepoměru újmy způsobené stěžovateli v případě, že účinky napadeného rozhodnutí nebudou odloženy ve vztahu k újmě způsobené jiným osobám, pokud by účinky rozhodnutí odloženy byly; a zároveň 2) absencí rozporu s důležitým veřejným zájmem. Jak již Nejvyšší správní soud dříve judikoval, povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy má stěžovatel (viz např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 2. 2012 č. j. 1 As 27/2012 - 32, všechna zde citovaná rozhodnutí jsou dostupná na www.nssoud.cz). Stěžovatel musí konkretizovat, jakou újmu by pro něj znamenal výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí a z jakých konkrétních okolností to vyvozuje. Hrozící újma musí přitom být závažná a reálná, nikoliv pouze hypotetická či bagatelní. V daném případě stěžovatel povinnost tvrzení splnil, Nejvyšší správní soud proto mohl jeho žádost věcně posoudit.

[8] Nejvyšší správní soud se ovšem musel vyrovnat s otázkou, zda by přiznání odkladného účinku kasační stížnosti vůbec mohlo naplnit jeho smysl, který spočívá v oddálení nepříznivých důsledků napadeného správního rozhodnutí ve vztahu ke stěžovateli. Touto otázkou se Nejvyšší správní soud již dříve zabýval a dospěl k závěru, že „*odkladný účinek podle § 107 soudního řádu správního může být v řízení o kasační stížnosti přiznán a působit nejen ve vztahu ke přezkoumávanému rozhodnutí krajského soudu (či jeho části), ale i přímo ve vztahu ke správnímu rozhodnutí (či jeho části), ke jehož přezkoumání se dotyčné řízení před krajským soudem vedlo*“ (viz usnesení ze dne 6. 12. 2005, č. j. 2 Afs 77/2005-96, publikováno pod č. 786/2006 Sb.). Znamená to, že přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti v tomto konkrétním případě uvede Nejvyšší správní soud stěžovatele do situace, kdy o jeho žádosti o přiznání postavení účastníka územního řízení nebylo dosud pravomocně rozhodnuto a správní orgán tak bude mít povinnost s ním nadále jako s účastníkem tohoto řízení jednat ve smyslu § 28 odst. 1 věta první zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů.

[9] Po zvážení těchto předpokladů přistoupil Nejvyšší správní soud k poměrování újmy, hrozící stěžovateli v souvislosti s nemožností účastnit se územního řízení, s újmou, která přiznáním odkladného účinku může hrozit žadatelce o územní rozhodnutí. Újmu stěžovatele Nejvyšší správní soud vyhodnotil jako potenciálně závažnou, neboť výsledek územního řízení a následného stavebního řízení se může podle jeho tvrzení negativně projevit v dopravní dostupnosti jeho pozemků. Naopak újma žadatelky o územní rozhodnutí se Nejvyššímu správnímu soudu jeví jako marginální, neboť vydání územního rozhodnutí není závislé na souhlasu účastníka řízení. Jestliže stavební úřad vyhodnotí výhrady stěžovatele k záměru z věcného hlediska jako nepodstatné, může o umístění stavby rozhodnout kladně

bez ohledu na stěžovatelův názor. Újma tak stěžovatelce může hrozit jedině v důsledku prodloužení řízení, neboť účastníkovi řízení pochopitelně svědčí právo se proti rozhodnutí odvolat. Při dodržení zákonných lhůt (srov. § 88 odst. 1 a § 71 správního řádu) by však toto zdržení nemělo přesáhnout 60 dnů, což Nejvyšší správní soud hodnotí s přihlédnutím k časové náročnosti přípravy a realizace stavby jako málo závažnou újmu.

[10] S přihlédnutím k těmto okolnostem Nejvyšší správní soud uzavřel, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je vzhledem k informacím, které má k dispozici, zcela na místě. Nejvyšší správní soud tím nikterak nepředjímá výsledek řízení ve věci samé.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 2. dubna 2014

JUDr. Petr Průcha
předseda senátu